Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

►**B**

RÅDETS DIREKTIV 92/119/EEG

av den 17 december 1992

om införande av allmänna gemenskapsåtgärder för bekämpning av vissa djursjukdomar och särskilda åtgärder mot vesikulär svinsjuka

(EGT L 62, 15.3.1993, s. 69)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►**M1**	Rådets direktiv 2002/60/EG av den 27 juni 2002	L 192	27	20.7.2002
►**M2**	Rådets förordning (EG) nr 806/2003 av den 14 april 2003	L 122	1	16.5.2003
►**M3**	Kommissionens beslut 2006/911/EG av den 5 december 2006	L 346	41	9.12.2006
►**M4**	Rådets direktiv 2006/104/EG av den 20 november 2006	L 363	352	20.12.2006
►**M5**	Kommissionens direktiv 2007/10/EG av den 21 februari 2007	L 63	24	1.3.2007
►**M6**	Kommissionens beslut 2007/729/EG av den 7 november 2007	L 294	26	13.11.2007
►**M7**	Rådets direktiv 2008/73/EG av den 15 juli 2008	L 219	40	14.8.2008

Ändrad genom:

►**A1**	Anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige	C 241	21	29.8.1994
	(anpassad genom rådets beslut 95/1/EG, Euratom, EKSG)	L 1	1	1.1.1995
►**A2**	Akt om villkoren för Republiken Tjeckiens, Republiken Estlands, Republiken Cyperns, Republiken Lettlands, Republiken Litauens, Republiken Ungerns, Republiken Maltas, Republiken Polens, Republiken Sloveniens och Republiken Slovakiens anslutning till de fördrag som ligger till grund för Europeiska Unionen och om anpassning av fördragen	L 236	33	23.9.2003

▼B

RÅDETS DIREKTIV 92/119/EEG

av den 17 december 1992

om införande av allmänna gemenskapsåtgärder för bekämpning av vissa djursjukdomar och särskilda åtgärder mot vesikulär svinsjuka

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 43 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ([1]),

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ([2]),

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([3]), och

med beaktande av följande:

Bilaga II till fördraget innehåller en förteckning över levande djur. Handel med levande djur utgör en viktig inkomstkälla för jordbruksbefolkningen.

För att säkerställa en rationell utveckling av jordbrukssektorn och bidra till skyddet av djurhälsan inom gemenskapen är det nödvändigt att på gemenskapsnivå fastställa de bekämpningsåtgärder som skall vidtas vid sjukdomsutbrott.

Ett sjukdomsutbrott kan snabbt nå epizoisk omfattning och orsaka dödlighet och störningar i en skala som kraftigt kan minska husdjursproduktionens lönsamhet.

Bekämpningsåtgärder måste vidtas så snart man misstänker att sjukdomen har brutit ut, så att omedelbara och effektiva åtgärder kan sättas in så snart dess förekomst har bekräftats.

Åtgärderna måste hindra att sjukdomen sprids, särskilt måste djurens förflyttningar och användningen av produkter som kan antas överföra smitta noggrant kontrolleras.

Sjukdomsförebyggande inom gemenskapen bör normalt grundas på åtgärder utan vaccination. Det är emellertid viktigt att vaccinationer genomförs när ett allvarligt läge kräver en sådan lösning.

För att alla vaccinerade djur säkert skall kunna spåras måste dessa djur kunna identifieras. För att skapa nödvändiga garantier måste vaccinet vara godkänt som verksamt av ett referenslaboratorium som utses av gemenskapen.

En noggrann epidemiologisk undersökning är väsentlig för att förhindra att sjukdomar sprids. Medlemsstaterna måste därför upprätta speciella enheter för detta ändamål.

För att säkerställa ett effektivt bekämpningssystem måste diagnostiseringen av sjukdomarna harmoniseras och utföras under överinseende av ansvariga laboratorier, vilkas verksamhet bör samordnas av ett referenslaboratorium som utses av gemenskapen.

Artikel 3 i rådets beslut 90/424/EEG av den 26 juni 1990 om utgifter inom veterinärområdet ([4]) gäller om någon av sjukdomarna i bilaga 1 bryter ut.

Gemensamma åtgärder för bekämpningen av dessa sjukdomar är en förutsättning för att en enhetlig djurhälsostatus skall kunna upprätthållas.

([1]) EGT nr C 148, 7.6.1991, s. 12.
([2]) EGT nr C 280, 28.10.1991, s. 174.
([3]) EGT nr C 339, 31.12.1991, s. 12.
([4]) EGT nr L 224, 18.8.1990, s. 19. Ändrat genom beslut 91/133/EEG (EGT nr L 66, 13.3.1991, s. 18).

▼B

Särskilda bestämmelser bör också fastställas för varje enskild sjukdom och till att börja med för vesikulär svinsjuka.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Detta direktiv anger de allmänna bekämpningsåtgärder för gemenskapen som skall vidtas vid ett utbrott av någon av de sjukdomar som räknas upp i bilaga 1.

Artikel 2

I detta direktiv används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

1. *anläggning*: företag (jordbrukande eller av annat slag), beläget på en medlemsstats territorium och där man håller eller föder upp djur.

2. *djur*: husdjur av arter som kan tänkas bli direkt påverkade av ifrågavarande sjukdom, eller vilda ryggradsdjur som kan antas medverka till sjukdomens spridning genom att fungera som smittbärare eller smittreservoar.

3. *smittspridare*: ryggradsdjur eller ryggradslöst djur som mekaniskt eller biologiskt kan antas överföra och sprida smittämnet i fråga.

4. *ägare eller skötare*: fysisk eller juridisk person som äger djur eller har ansvar för deras skötsel, oavsett om detta sker mot ekonomisk ersättning eller inte.

5. *inkubationstid*: tid som kan tänkas förflyta mellan exponeringen för sjukdomens smittämne och till dess att kliniska symtom på sjukdomen börjar märkas. Längden på denna tid skall vara den som anges för sjukdomen i fråga i bilaga 1.

6. *bekräftelse av smitta*: på laboratorieresultat grundat tillkännagivande från den behöriga myndigheten att någon av de sjukdomar som anges i bilaga 1 har brutit ut. Dock får den behöriga myndigheten vid en epidemi också bekräfta sjukdomens förekomst på basis av kliniska och/eller epidemiologiska resultat.

7. *behörig myndighet*: en medlemsstats centrala myndighet som ansvarar för att veterinärkontroller utförs, eller varje veterinärmyndighet till vilken detta ansvar har delegerats.

8. *officiell veterinär*: veterinär som har utsetts av den behöriga myndigheten.

Artikel 3

Medlemsstaterna skall säkerställa att det föreligger skyldighet att omedelbart anmäla varje misstanke om förekomst av någon av de sjukdomar som anges i bilaga 1 till den behöriga myndigheten.

Artikel 4

1. Om djur i en anläggning misstänks vara smittade med eller smittbärare av någon av de sjukdomar som anges i bilaga 1, skall medlemsstaterna säkerställa att den officiella veterinären omedelbart startar en officiell undersökning för att bekräfta eller avskriva förekomsten av sjukdomen i fråga och i synnerhet ta eller låta ta de prover som krävs för en laboratorieundersökning. För detta ändamål får djuren i fråga transporteras till laboratorierna under övervakning av den behöriga myndigheten, som skall vidta lämpliga åtgärder för att hindra att sjukdomen sprids.

▼B

2. Så snart den misstänkta sjukdomen har anmälts skall den behöriga myndigheten sätta anläggningen under officiell övervakning och i synnerhet kräva följande:

a) En inventering skall göras över samtliga djurkategorier av mottaglig art och för var och en av dessa kategorier skall det noteras hur många djur som redan har dött och hur många som är smittade eller kan misstänkas vara smittade eller smittbärare. Inventeringen skall hållas aktuell genom att även omfatta djur som föds eller dör under den tid som misstanken kvarstår. Inventeringens uppgifter skall hållas aktuella och uppvisas på begäran, och de får kontrolleras vid varje inspektion.

b) Alla djur av mottagliga arter i anläggningen skall vara kvar i sina stallar eller på någon annan plats där de kan hållas isolerade, varvid om så behövs hänsyn skall tas till den eventuella betydelsen av smittspridare.

c) Inga djur som är mottagliga för sjukdomen får flyttas till eller från anläggningen.

d) All förflyttning

— av personer, djur av andra arter som inte är mottagliga för sjukdomen, samt fordon till eller från anläggningen,

— av kött eller djurkroppar, eller av djurfoder, redskap, avfall, spillning, gödselströ eller annat som kan tänkas överföra sjukdomen i fråga,

e) skall godkännas av den behöriga myndigheten som skall fastställa bestämmelser i syfte att förebygga varje risk för att sjukdomen skall spridas. Lämpliga desinficeringsmedel skall användas vid in- och utgångar till de byggnader eller platser där djur av mottagliga arter är inhysta, liksom till själva anläggningen.

f) En epizootiologisk undersökning skall utföras i enlighet med artikel 8.

3. Den som äger eller sköter djur som misstänks ha drabbats av sjukdomen skall tills de officiella åtgärderna enligt punkt 2 träder i kraft göra allt som rimligen kan göras för att säkerställa att punkt 2 efterlevs, dock med undantag för f.

4. Den behöriga myndigheten får vidta vilken som helst av de åtgärder som anges i punkt 2 på andra anläggningar om dessa, genom sin geografiska belägenhet, utformning eller kontakt med den anläggning där sjukdomen misstänks, kan befaras ha blivit smittbärande.

5. Åtgärderna enligt punkterna 1 och 2 får inte avbrytas förrän den officiella veterinären har undanröjt misstanken om sjukdomen.

Artikel 5

1. Så snart det officiellt har konstaterats att någon av de sjukdomar som räknas upp i bilaga 1 förekommer i en anläggning, skall medlemsstaterna se till att den behöriga myndigheten, utöver de åtgärder som räknas upp i artikel 4.2, kräver att följande åtgärder vidtas:

a) Alla djur av mottagliga arter i anläggningen skall utan dröjsmål avlivas på platsen. De döda eller avlivade djuren skall antingen brännas eller grävas ned på platsen, om detta är möjligt, eller destrueras på en destruktionsanstalt. Detta arbete skall utföras på ett sådant sätt att risken för att sjukdomen skall spridas blir den minsta möjliga.

b) Allt material eller avfall såsom djurfoder, strö, gödsel eller slam som kan tänkas vara smittbärande skall destrueras eller behandlas på lämpligt sätt. Denna behandling skall utföras i enlighet med vad den officiella veterinären föreskriver och skall säkerställa att varje

▼B

smittämne eller varje spridare av sjukdomens smittämne oskadliggörs.

c) Sedan de åtgärder som anges i a och b har vidtagits skall de byggnader där djur av mottagliga arter är inhysta, byggnadernas omgivning, de fordon som använts för transporten och all utrustning som kan tänkas vara smittbärande rengöras och desinficeras i enlighet med bestämmelserna i artikel 16.

d) En epizootiologisk undersökning skall utföras i enlighet med artikel 8.

2. Vid nedgrävning skall gropen vara så djup att den hindrar köttätande djur från att gräva upp de kroppar eller det avfall som anges i punkt 1 a och 1 b ovan, och den skall grävas i lämplig mark för att undvika förorening av grundvattnet eller andra miljömässiga olägenheter.

3. Den behöriga myndigheten får utsträcka åtgärderna enligt punkt 1 till angränsande anläggningar om dessa genom sin geografiska belägenhet, utformning eller kontakt med anläggningen där sjukdomen har bekräftats kan befaras vara smittbärande.

4. Återinsättning av djur i anläggningen skall godkännas av den behöriga myndigheten sedan den officiella veterinären inspekterat och godkänt den rengöring och desinficering som har utförts enligt artikel 16.

Artikel 6

Om vilda djur har smittats eller misstänks vara smittade skall medlemsstaterna se till att lämpliga åtgärder vidtas. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen och övriga medlemsstater inom Ständiga veterinärkommittén, inrättad genom beslut 68/361/EEG ([1]), om de vidtagna åtgärderna.

Artikel 7

1. För anläggningar som består av två eller flera separata produktionsenheter får den behöriga myndigheten bevilja undantag från kraven i artikel 5.1 a i fråga om friska produktionsenheter i en smittad anläggning, under förutsättning att den officiella veterinären har bekräftat att dessa enheters utformning och storlek och verksamheten där är av sådant slag att dessa enheter och verksamheten inom dem är fullständigt åtskilda i fråga om inhysning, skötsel, personal, utrustning och utfodring, så att smittämnet inte kan spridas från den ena enheten till den andra.

2. När punkt 1 tillämpas skall reglerna i kommissionens beslut 88/397/EEG ([2]) gälla i tillämpliga delar. Med hänsyn till den ifrågavarande sjukdomens särskilda natur får dessa regler ändras enligt förfarandet i artikel 25.

Artikel 8

1. Den epizootiologiska undersökningen skall omfatta följande:

a) Den tid under vilken sjukdomen kan ha förekommit i anläggningen innan den rapporterades eller började misstänkas.

b) Det möjliga ursprunget till sjukdomen i anläggningen och identifiering av andra anläggningar där det finns djur av mottagliga arter som kan ha smittats eller blivit smittbärare.

([1]) EGT nr L 255, 18.10.1968, s. 23.
([2]) Kommissionens beslut 88/397/EEG av den 12 juli 1988 om samordning av de föreskrifter som fastställts av medlemsstaterna vid tillämpningen av artikel 6 i rådets direktiv 85/511/EEG (EGT nr L 189, 20.7.1988, s. 25).

▼B

c) Förflyttning av personer, djur, djurkroppar, fordon, redskap eller annat som kan tänkas ha överfört smittämnet till eller från anläggningarna i fråga.

d) Eventuell förekomst och utbredning av sjukdomens smittspridare.

2. En ledningsgrupp skall upprättas med uppgift att fullständigt samordna alla de åtgärder som behövs för att utrota sjukdomen så snart som möjligt och för att genomföra den epizootiologiska undersökningen.

De allmänna reglerna för nationella ledningsgrupper och gemenskapens ledningsgrupper skall på förslag från kommissionen antas av rådet med kvalificerad majoritet.

Artikel 9

1. Om den officiella veterinären finner eller på grundval av bekräftade uppgifter anser att sjukdomen kan ha överförts från andra anläggningar till den anläggning som avses i artikel 4, eller från den senare till andra anläggningar, genom förflyttning av personer, djur eller fordon eller på annat sätt, skall dessa andra anläggningar sättas under officiell tillsyn i enlighet med artikel 4. Denna tillsyn får inte upphöra förrän misstanken om sjukdomens förekomst på anläggningen officiellt har undanröjts.

2. Om den officiellt förordnade veterinären finner eller på grundval av bekräftade uppgifter anser att sjukdomen skulle kunna ha överförts från andra anläggningar till den anläggning som avses i artikel 5, eller från den senare till andra anläggningar, genom förflyttning av personer, djur eller fordon eller på annat sätt, skall dessa andra anläggningar sättas under officiell övervakning i enlighet med artikel 4. Denna övervakning får inte upphöra förrän misstanken om sjukdomens förekomst på anläggningen officiellt har undanröjts.

3. Om en anläggning har varit underkastad bestämmelserna i punkt 2 skall den behöriga myndigheten hålla bestämmelserna i artikel 4 i kraft på anläggningen under minst den maximala inkubationstiden för varje sjukdom efter den tidpunkt då smittan sannolikt överfördes och som fastställts genom den epizootiologiska undersökning som utförts i enlighet med artikel 8.

4. Om förhållandena anses tillåta detta, får den behöriga myndigheten begränsa åtgärderna enligt punkterna 1 och 2 till en del av anläggningen och till de djur som är inhysta där under förutsättning att anläggningen uppfyller villkoren i artikel 7, eller till enbart djur av mottagliga arter.

Artikel 10

1. Så snart diagnosen på någon av sjukdomarna i fråga har konstaterats officiellt skall medlemsstaterna säkerställa att den behöriga myndigheten kring den smittade anläggningen upprättar en skyddszon med en radie av minst tre kilometer, vilken i sin tur skall omges av en övervakningszon med en radie av minst 10 kilometer. Zonerna skall upprättas med hänsyn till geografiska, administrativa, ekologiska och epizootiologiska faktorer med avseende på sjukdomen i fråga och med hänsyn till kontrollmöjligheterna.

2. Om zonerna är belägna på mer än en medlemsstats territorium skall de behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna gemensamt fastställa de zoner som avses i punkt 1. Om så behövs skall dock skydds- och övervakningszonerna fastställas enligt förfarandet i artikel 26.

3. På vederbörligen styrkt begäran av en medlemsstat eller på kommissionens initiativ kan beslut fattas enligt förfarandet i artikel 26 om ändring (i form av begränsning eller utvidgning allt efter förhållandena)

▼B

av gränsdragningen för de zoner som anges i punkt 1 eller de restriktiva åtgärdernas varaktighet med hänsyn tagen till

— det geografiska läget och ekologiska faktorer,

— de meteorologiska förhållandena,

— förekomst, spridning och typ av smittspridare,

— resultaten av de epizootiologiska undersökningar som har utförts i enlighet med artikel 8,

— resultaten av laboratorieundersökningarna,

— de i det aktuella fallet tillämpade bekämpningsåtgärderna.

Artikel 11

1. Medlemsstaterna skall se till att följande åtgärder vidtas i skyddszonen:

a) Identifiering av alla anläggningar inom zonen där det finns djur av mottagliga arter.

b) Regelbundna besök i anläggningar där det finns djur av mottagliga arter, en klinisk undersökning av dessa djur och, om så behövs, provtagning för laboratorieundersökning. Ett protokoll över besök och resultat skall upprättas, varvid antalet besök skall stå i proportion till epizootins allvar i de anläggningar för vilka risken är störst.

c) Förbud mot förflyttning och transport av djur av mottagliga arter på allmänna och privata vägar, utom anläggningens servicevägar. Den behöriga myndigheten får dock bevilja undantag från förbudet i fråga om transitering av djur på landsväg eller järnväg utan avlastning eller uppehåll.

d) Djur av mottagliga arter skall förbli i anläggningen där de är inhysta utom då de under officiell övervakning transporteras direkt till nödslakt vid ett slakteri inom zonen eller, om denna saknar slakteri, till det slakteri inom övervakningszonen som den behöriga myndigheten har utsett. En sådan transport får godkännas av den behöriga myndigheten endast under förutsättning att den officiella veterinären har undersökt samtliga djur av mottaglig art i anläggningen och bekräftat att inget av djuren misstänks vara smittat. Den behöriga myndighet, som har ansvaret för slakteriet, skall underrättas om avsikten att sända djuren dit.

2. De åtgärder som vidtas i skyddszonen skall förbli i kraft under minst den maximala inkubationstiden för sjukdomen i fråga sedan djuren från den smittade anläggningen har destruerats i enlighet med artikel 5 och rengöring och desinficering har utförts i enlighet med artikel 16. Om smittspridaren är en insekt, får den behöriga myndigheten dock bestämma åtgärdernas varaktighet och fastställa bestämmelser för ett eventuellt införande av kontrolldjur. Medlemsstaterna skall genom Ständiga veterinärkommittén genast underrätta kommissionen och de övriga medlemsstaterna om de vidtagna åtgärderna.

När tiden som avses i första stycket har löpt ut skall reglerna som gäller för övervakningszonen gälla också för skyddszonen.

Artikel 12

1. Medlemsstaterna skall se till att följande åtgärder vidtas i övervakningszonen:

a) Identifiering av alla anläggningar inom området där det finns djur av mottagliga arter.

b) Förbud mot förflyttning av djur av mottagliga arter på allmänna vägar, utom då de skall föras till bete eller uppstallning. Den behöriga myndigheten får dock bevilja undantag från förbudet i fråga

▼B

om transitering av djur på landsväg eller järnväg utan avlastning eller uppehåll.

c) Transport av djur av mottagliga arter inom övervakningszonen skall godkännas av den behöriga myndigheten.

d) Djur av mottagliga arter skall förbli inom övervakningszonen under maximal inkubationstid efter det senast registrerade sjukdomsfallet. Därefter får djuren förflyttas från zonen om de under officiell övervakning transporteras direkt till nödslakt vid ett slakteri som den behöriga myndigheten har utsett. En sådan transport får godkännas av den behöriga myndigheten endast under förutsättning att den officiella veterinären har undersökt samtliga djur av mottaglig art i anläggningen och bekräftat att inget av djuren misstänks vara smittat. Den behöriga myndighet som har ansvaret för slakteriet skall underrättas om avsikten att sända djuren dit.

2. De åtgärder som vidtas i övervakningszonen skall förbli i kraft under minst den maximala inkubationstiden för sjukdomen i fråga sedan djuren från anläggningen har destruerats i enlighet med artikel 5 och rengöring och desinficering har utförts i enlighet med artikel 16. Om smittspridaren är en insekt, får den behöriga myndigheten dock bestämma åtgärdernas varaktighet och fastställa bestämmelser för ett eventuellt införande av kontrolldjur. Medlemsstaterna skall genom Ständiga veterinärkommittén genast underrätta kommissionen och de övriga medlemsstaterna om de vidtagna åtgärderna.

Artikel 13

Om förbuden enligt artiklarna 11.1 d och 12.1 d förblir i kraft mer än 30 dagar på grund av ytterligare sjukdomsfall och det som en följd härav uppstår problem med djurhållningen, får den behöriga myndigheten efter ägarens ansökan som förklarar anledningen till en sådan begäran godkänna att djuren avlägsnas från en anläggning inom skydds- eller övervakningszonen, under följande förutsättningar:

a) Den officiella veterinären skall ha styrkt uppgifterna.

b) Samtliga djur i anläggningen skall ha inspekterats.

c) Djuren som skall transporteras skall ha undergått en klinisk undersökning med negativt resultat.

d) Varje djur skall ha försetts med öronmärkning eller identifierats på annat vedertaget sätt.

e) Den mottagande anläggningen skall vara belägen antingen i skydds- eller övervakningszonen.

All nödvändig försiktighet skall iakttas, särskilt genom rengöring och desinficering av lastbilarna efter transporten, för att undvika risken för att smittämnet sprids i samband med en sådan transport.

Artikel 14

1. Medlemsstaterna skall se till att den behöriga myndigheten vidtar alla åtgärder som behövs för att åtminstone hålla personer som är verksamma i skydds- och övervakningszonerna underrättade om gällande restriktioner och göra allt som behövs för att dessa åtgärder skall kunna verkställas på lämpligt sätt.

2. Om den ifrågavarande epizootin i en viss region är ovanligt allvarlig, skall beslut om alla ytterligare åtgärder som de berörda medlemsstaterna måste vidta fattas i enlighet med förfarandet i artikel 26.

▼B

Artikel 15

Trots de allmänna bestämmelserna i detta direktiv anges särskilda bestämmelser för bekämpnings- och utrotningsåtgärder mot enskilda sjukdomar enligt följande:

— För vesikulär svinsjuka i bilaga 2.

— För var och en av de övriga sjukdomar som räknas upp i bilaga 1 kommer de att antas av rådet med kvalificerad majoritet på förslag från kommissionen.

Artikel 16

1. Medlemsstaterna skall säkerställa följande:

a) De använda desinficerings- och bekämpningsmedlen i aktuella koncentrationer skall vara officiellt godkända av den behöriga myndigheten.

b) Rengöring, desinficering och insektsbekämpning skall utföras under officiell övervakning

— i enlighet med den officiella veterinärens instruktioner, och

— på ett sådant sätt att det inte finns någon risk för att smittämnet skall spridas eller överleva.

c) När arbetena enligt b har avslutats skall den officiella veterinären kontrollera att åtgärderna har utförts på ett riktigt sätt och att en lämplig tid, dock minst 21 dagar, har förflutit så att sjukdomen i fråga är helt utrotad innan djur av mottagliga arter återinsätts.

2. Förfarandena vid rengöring och desinficering av en smittad anläggning

— anges beträffande vesikulär svinsjuka i bilaga 2,

— kommer i samband med utarbetandet av de särskilda åtgärderna mot varje sjukdom enligt bilaga 1 att utarbetas i enlighet med förfarandet i artikel 15 andra strecksatsen.

Artikel 17

1. Medlemsstaterna skall se till att det i varje medlemsstat utses

a) ett nationellt laboratorium med tekniska och personella resurser för att när som helst och i synnerhet då sjukdomen i fråga först uppträder kunna bestämma typ, undertyp och variant på det relevanta viruset och bekräfta resultat som erhållits i regionala diagnostiska laboratorier,

b) ett nationellt laboratorium där de reagenser testas som används av de regionala diagnostiska laboratorierna.

2. De nationella laboratorier som utses för var och en av de angivna sjukdomarna skall ansvara för samordningen av diagnostiska normer och metoder samt för användningen av reagenser.

3. De nationella laboratorier som utses för var och en av de angivna sjukdomarna skall ansvara för samordningen av de diagnostiska normer och metoder som fastställs av varje laboratorium för diagnostisering av sjukdomen i fråga inom medlemsstaten. För detta ändamål

a) får de leverera diagnostiska reagenser till regionala laboratorier,

b) skall de kontrollera kvaliteten på alla diagnostiska reagenser som används i medlemsstaten,

c) skall de regelbundet anordna jämförande tester,

d) skall de hålla isolat av den ifrågavarande sjukdomens virus från fall som bekräftats i medlemsstaten,

▼B

e) skall de se till att positiva resultat från regionala diagnoslaboratorier bekräftas.

4. Trots punkt 1 får dock medlemsstater, som saknar ett nationellt laboratorium med kompetens i sjukdomen i fråga, anlita en annan medlemsstats nationella laboratorium som har sådan kompetens.

▼M7

5. Medlemsstaterna ska hålla uppdaterade förteckningar över de nationella laboratorierna i punkt 1 och göra dem tillgängliga för övriga medlemsstater och för allmänheten.

▼B

6. De nationella laboratorier som utses för var och en av de ifrågavarande sjukdomarna skall samarbeta med de respektive referenslaboratorier inom gemenskapen som avses i artikel 18.

7. Närmare regler för verkställandet av denna artikel skall antas av kommissionen enligt förfarandet i artikel 25.

Artikel 18

1. Gemenskapens referenslaboratorium för vesikulär svinsjuka anges i bilaga 2.

2. Gemenskapens referenslaboratorier för var och en av de andra sjukdomar som räknas upp i bilaga 1 skall utses i enlighet med förfarandet i artikel 15 andra strecksatsen i samband med utarbetandet av de särskilda åtgärderna för varje sjukdom.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av beslut 90/424/EEG, särskilt artikel 28 i detta, skall de laboratorier som avses i punkterna 1 och 2 i den här artikeln ha de funktioner och uppgifter som fastställs i bilaga 3.

Artikel 19

1. Vaccination mot de sjukdomar som räknas upp i bilaga 1 får inte utföras utom som komplement till bekämpningsåtgärder i samband med sjukdomens utbrott och därvid gäller följande bestämmelser:

a) Beslutet att införa vaccination som komplement till bekämpningsåtgärder skall fattas av kommissionen i samarbete med den berörda medlemsstaten i enlighet med förfarandet i artikel 26.

b) Detta beslut skall särskilt grundas på följande kriterier:

— Koncentrationen av djur av den aktuella arten i den drabbade zonen.

— Egenskaper och sammansättning av varje använt vaccin.

— Förfaranden för övervakning av distribution, lagring och användning av vaccinerna.

— Art och ålder för de djur som får eller som måste vaccineras.

— De områden där vaccination får eller måste ske.

— Vaccinationskampanjens varaktighet.

2. I fråga om punkt 1 gäller följande:

a) Vaccination eller omvaccination av djur av mottagliga arter skall förbjudas på de anläggningar som avses i artikel 4.

b) Det skall vara förbjudet att injicera hyperimmunserum.

3. Om vaccination tillgrips skall följande regler gälla:

a) Alla vaccinerade djur skall identifieras med ett tydligt och lättläst märke i enlighet med en metod som har godkänts enligt förfarandet i artikel 25.

▼B

b) Alla vaccinerade djur måste stanna kvar inom vaccinationszonen, såvida de inte skickas till omedelbar slakt vid ett slakteri som den behöriga myndigheten har utsett, i vilket fall tillstånd att förflytta djuren får lämnas först sedan den officiella veterinären undersökt samtliga djur av mottagliga arter på anläggningen och bekräftat att inget av djuren misstänks vara smittat.

4. När vaccinationerna har avslutats får djur av mottagliga arter förflyttas från vaccinationszonen i enlighet med förfarandet i artikel 26 efter en tid som skall fastställas enligt samma förfarande.

5. Medlemsstaterna skall genom Ständiga veterinärkommittén med jämna mellanrum underrätta kommissionen om de framsteg som gjorts i fråga om vaccinationsåtgärder.

6. Om gemenskapens grundläggande intressen inte påverkas får, trots punkt 1, den berörda medlemsstaten dock fatta beslut om införande av vaccination i en nödsituation sedan kommissionen underrättats om detta. Ett sådant beslut, som i synnerhet måste ta hänsyn till koncentrationen av djur i vissa regioner, behovet att skydda enskilda avelsraser och det geografiska område inom vilket vaccinationen utförs, skall genast omprövas av Ständiga veterinärkommittén enligt förfarandet i artikel 26, varvid kommittén får besluta att behålla, ändra eller utsträcka åtgärderna eller att avbryta dem.

Artikel 20

1. Varje medlemsstat skall upprätta en beredskapsplan som gäller alla sjukdomarna i bilaga 1 med uppgifter om de nationella åtgärder som skall verkställas om någon av dessa sjukdomar skulle bryta ut.

Denna plan skall medge tillgång till anordningar, utrustning, personal och all annan lämplig materiel som behövs för att snabbt och effektivt utrota sjukdomen.

2. Allmänna kriterier för upprättande av beredskapsplaner fastställs i punkterna 1-5 och 10 i bilaga 4, där punkterna 6-9 innehåller de kriterier som skall anpassas till sjukdomen i fråga. Dock behöver medlemsstaterna endast tillämpa de kriterier som fastställs i punkterna 6-9, om kriterierna i punkterna 1-5 och 10 redan har tillämpats i samband med planer som lagts fram för bekämpning av någon annan sjukdom.

3. Beredskapsplaner som upprättas enligt kriterierna i bilaga 4 skall läggas fram för kommissionen

i) i fråga om vesikulär svinsjuka, senast sex månader efter det att detta direktiv har trätt i kraft,

ii) i fråga om var och en av de övriga sjukdomarna i bilaga 1, senast sex månader efter verkställandet av de särskilda åtgärderna.

4. Kommissionen skall granska planerna för att avgöra om de kommer att ge avsedd verkan samt föreslå den berörda medlemsstaten varje ändring som behövs, i synnerhet för att säkerställa att de är förenliga med de övriga medlemsstaternas planer.

Kommissionen skall godkänna planerna, om så behövs efter ändringar, enligt förfarandet i artikel 25.

Planerna får efteråt ändras eller kompletteras enligt samma förfarande med hänsyn till hur läget utvecklas och till den ifrågavarande sjukdomens särskilda natur.

Artikel 21

Trots de villkor som fastställs i artikel 19 och 20 för de beredskapsåtgärder som medlemsstaterna skall vidta och för att beakta de naturliga geografiska hinder som gäller särskilt för de franska utomeuropeiska departementen, för Azorerna och Madeira samt det stora avståndet mellan dessa och den centrala delen av gemenskapens territorium, skall de

▼B

berörda medlemsstaterna ha rätt att tillämpa särskilda bekämpningsåtgärder för var och en av de sjukdomar som räknas upp i bilaga 1 till detta direktiv.

Den berörda medlemsstaten skall genom Ständiga veterinärkommittén underrätta kommissionen och de övriga medlemsstaterna om vilka åtgärder den har vidtagit i detta avseende, särskilt om de bekämpningsåtgärder som har verkställts för att säkerställa att djur från territorierna i fråga eller produkter från sådana djur inte skickas till andra territorier inom gemenskapen.

Vid sådana underrättelser som avses i andra stycket skall artikel 20 gälla i tillämpliga delar.

Artikel 22

Kommissionens experter får i samarbete med de behöriga myndigheterna utföra kontroller på fältet så långt detta är nödvändigt för att säkerställa att direktivet tillämpas på ett enhetligt sätt. I detta syfte får de kontrollera en representativ procentandel anläggningar för att se om de behöriga myndigheterna kontrollerar att dessa uppfyller kraven enligt detta direktiv. Kommissionen skall underrätta medlemsstaterna om resultatet av de utförda kontrollerna.

Den medlemsstat på vars territorium en kontroll utförs skall lämna experterna all den hjälp de behöver för att utföra sina uppgifter.

Närmare regler för hur denna artikel skall verkställas skall antas enligt förfarandet i artikel 25.

Artikel 23

1. De närmare villkoren för gemenskapens finansiella bidrag till åtgärder i samband med tillämpningen av detta direktiv fastställs i beslut 90/424/EEG.

2. Artikel 3 i beslut 90/424/EEG skall ändras på följande sätt:

a) Följande sjukdom skall läggas till i den lista över sjukdomar som anges i punkt 1:

”EHD (epizootic haemorrhagic disease of deer)”

b) Följande punkt skall läggas till:

”2a. Den berörda medlemsstaten skall också ha rätt till finansiell hjälp från gemenskapen när någon av sjukdomarna i punkt 1 har brutit ut, om två eller flera medlemsstater bedriver ett nära samarbete för att bekämpa epidemin, särskilt genom en epidemiologisk undersökning och sjukdomsövervakande åtgärder. Gemenskapens särskilda finansiella bidrag skall bestämmas i enlighet med förfarandet i artikel 41 utan att det påverkar tillämpningen av de åtgärder som beslutats i samband med den gemensamma organisationen av de berörda marknaderna.”

Artikel 24

1. Bilagorna 1, 3 och 4 skall, när och om så behövs, ändras av rådet, på förslag från kommissionen och med kvalificerad majoritet, särskilt med hänsyn till framsteg inom forskning och diagnostiska förfaranden.

2. Kommissionen får enligt förfarandet i artikel 25 ändra bilaga 2, särskilt med hänsyn till tekniska och vetenskapliga framsteg och diagnostiska metoder.

▼M2

Artikel 25

1. Kommissionen skall biträdas av Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa, som inrättats genom artikel 58 i förordning (EG) nr 178/2002 ([1]).

2. När det hänvisas till denna artikel skall artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG ([2]) tillämpas.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

▼B

Artikel 26

1. När förfarandet enligt denna artikel skall tillämpas, skall ordföranden utan dröjsmål hänskjuta ärendet till Ständiga veterinärkommittén, antingen på eget initiativ eller på begäran av företrädaren för en medlemsstat.

▼A1

2. Kommissionens företrädare skall föreläggа kommittén ett förslag till åtgärder. Kommittén skall yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden bestämmer med hänsyn till hur brådskande frågan är. Den skall fatta sitt beslut med den majoritet som enligt artikel 148.2 i fördraget skall tillämpas vid beslut som rådet skall fatta på förslag av kommissionen. Medlemsstaternas röster skall vägas enligt fördragets artikel 148.2. Ordföranden får inte rösta.

▼B

►A1 3. ◄ a) Kommissionen skall själv anta förslaget och omedelbart verkställa det, om det är förenligt med kommitténs yttrande.

b) Om förslaget inte är förenligt med kommitténs yttrande, eller om inget yttrande avges, skall kommissionen utan dröjsmål föreslå rådet vilka åtgärder som skall vidtas. Rådet skall fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet.

Om rådet inte har fattat något beslut inom 15 dagar från det att förslaget har mottagits, skall kommissionen själv besluta att de föreslagna åtgärderna skall vidtas och omedelbart verkställa dem, såvida inte rådet med enkel majoritet har avvisat förslaget.

Artikel 27

1. Medlemsstaterna skall före den 1 oktober 1993 sätta i kraft de lagar och andra författningar som behövs för att följa detta direktiv. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till centrala bestämmelser i nationell lagstiftning inom det område som omfattas av detta direktiv.

3. Tidsfristen till den 1 oktober 1993, då de nationella lagarna skall sättas i kraft, skall fastställas utan att det påverkar avskaffandet av de veterinära kontrollerna vid gränserna enligt direktiv 90/425/EEG.

Artikel 28

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

([1]) EGT L 31, 1.2.2002, s. 1.
([2]) EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

▼B

BILAGA 1

FÖRTECKNING ÖVER ANMÄLNINGSPLIKTIGA SJUKDOMAR

Sjukdom	Maximal inkubationstid
Rinderpest	21 dagar
Peste des petits ruminants	21 dagar
Vesikulär svinsjuka	28 dagar
Bluetongue	40 dagar
EHD (epizootic haemorrhagic disease of deer)	40 dagar
Får och getkoppor (Caprikoppor)	21 dagar
Vesikulär stomatit	21 dagar
►M1 Afrikansk svinpest ◄	40 dagar
Lumpy skin disease	28 dagar
Rift valley fever	30 dagar

▼B

BILAGA 2

SÄRSKILDA ÅTGÄRDER VID BEKÄMPNING AV VISSA SJUKDOMAR

Utöver de allmänna bestämmelserna i detta direktiv skall följande bestämmelser gälla för vesikulär svinsjuka:

1. **Beskrivning av sjukdomen**

   En svinsjukdom som kliniskt inte går att skilja från mul-och klövsjuka och som orsakar blåsor på tryne, läppar, tunga och kronranden kring klövarna. Sjukdomen uppvisar stora skillnader i svårighetsgrad och kan smitta en svinbesättning utan att det märks några sjukliga förändringar. Viruset kan överleva långa tider utanför kroppen, till och med i färskt kött. Det är ytterst motståndskraftigt mot vanliga desinficeringsmedel och känt för att fortleva och förbli stabilt vid pH-värden från 2,5 till 12. Särskilt grundlig rengöring och desinficering är därför nödvändig.

2. **Inkubationstid**

   I detta direktiv skall den maximala inkubationstiden anses vara 28 dagar.

3. **Diagnostiska metoder för konfirmering och differentialdiagnos av vesikulär svinsjuka**

   Närmare uppgifter om metoder vid insamling av material för diagnos, diagnostiska laboratorieprover, påvisande av antikroppar och utvärdering av resultat från laboratorietester skall innan direktivet träder i kraft fastställas enligt förfarandet i artikel 25.

4. **Konfirmering av förekomsten av vesikulär svinsjuka**

   Trots bestämmelserna i artikel 2.6 i detta direktiv är sjukdomens förekomst konfirmerad i följande fall:

   a) I anläggningar där man isolerat SVD-virus, antingen från svin eller från miljön.

   b) I anläggningar som innehåller svin som är seropositiva för vesikulär svinsjuka under förutsättning att dessa eller andra svin i anläggningen visar sjukliga förändringar som är karakteristiska för vesikulär svinsjuka.

   c) I anläggningar som innehåller svin som visar kliniska symtom eller är seropositiva, under förutsättning att det finns ett direkt epidemiologiskt samband med ett bekräftat utbrott.

   d) I andra besättningar där seropositiva svin har påvisats. I det senare fallet skall den behöriga myndigheten innan sjukdomens förekomst bekräftas utföra ytterligare undersökningar, särskilt genom förnyad provtagning och testning med minst 28 dagars mellanrum mellan provtagningarna. Bestämmelserna i artikel 4 skall fortsätta att gälla till dess att sådana ytterligare undersökningar har utförts. Om de följande undersökningarna inte visar något bevis på sjukdomen och svinen likväl är seropositiva, skall den behöriga myndigheten se till att de testade svinen avlivas och destrueras under dess överinseende eller slaktas under dess överinseende vid ett slakteri som myndigheten har utsett inom sitt nationella territorium.

   Den behöriga myndigheten skall se till att svinen vid ankomsten till slakteriet förvaras och slaktas åtskilda från andra svin och att köttet uteslutande används på den nationella marknaden.

▼M7

_____

▼B

6. **Gemenskapens referenslaboratorium**

   AFRC Institute for Animal Health,

   Pirbright Laboratory

   Ash Road

   Pirbright

   Woking

   Surrey GU24 ONF

   Förenade kungariket

▼B

7. **Skyddszon**

1. Skyddszonens storlek skall motsvara definitionen i artikel 10 i detta direktiv.

2. I fråga om vesikulär svinsjuka skall åtgärderna i artikel 11 i detta direktiv ersättas med följande:

a) Alla anläggningar inom zonen där det finns djur av mottagliga arter skall identifieras.

b) Regelbundna besök skall göras i anläggningar där det finns djur av mottagliga arter, liksom en klinisk undersökning av dessa djur och, om så behövs, provtagning för laboratorieundersökning; ett protokoll över besök och resultat skall upprättas, varvid antalet besök skall stå i proportion till epizootins allvar i de anläggningar för vilka risken är störst.

c) Förbud mot förflyttning och transport av djur av mottagliga arter på allmänna och privata vägar, utom anläggningens servicevägar. Den behöriga myndigheten får dock bevilja undantag från förbudet i fråga om transitering av djur på landsväg eller järnväg utan avlastning eller uppehåll.

d) Dock kan enligt förfarandet i artikel 25 undantag beviljas för slaktsvin som kommer från platser utanför skyddszonen och är på väg till ett slakteri inom skyddszonen.

e) Lastbilar, andra fordon och utrustning som används inom kontrollområdet för transport av svin och andra husdjur eller material som kan vara smittat (t.ex. foder, gödsel, slam) får inte lämna

i) en anläggning som är belägen inom skyddszonen,

ii) skyddszonen,

iii) ett slakteri,

utan föregående rengöring och desinficering i enlighet med de förfaranden som den behöriga myndigheten har fastställt. Dessa förfaranden skall i synnerhet syfta till att inga lastbilar eller fordon som har använts för transport av svin får lämna området förrän de inspekterats av den behöriga myndigheten.

f) Under 21 dagar efter det att den preliminära rengöringen och desinficeringen av den smittade anläggningen har slutförts i enlighet med artikel 16 får svinen inte avlägsnas från denna. Efter 21 dagar kan tillstånd medges för svinen att få lämna anläggningen enligt följande:

i) För transport direkt till ett slakteri som den behöriga myndigheten har utsett, i första hand inom skydds- eller övervakningszonen, under förutsättning att

— alla svinen i anläggningen har inspekterats,

— de svin som skall gå till slakt har genomgått en klinisk undersökning,

— varje svin har märkts genom öronmärkning eller identifierats med annan vedertagen metod,

— svinen transporteras i fordon som plomberats av den behöriga myndigheten.

Den behöriga myndigheten med ansvar för slakteriet skall underrättas om avsikten att sända svinen dit.

Vid ankomsten till slakteriet skall svinen förvaras och slaktas åtskilda från andra svin. Fordon och utrustning som har använts vid transporten av svinen skall rengöras och desinficeras innan de lämnar slakteriet.

Under besiktningen vid det utsedda slakteriet före och efter slakten skall den behöriga myndigheten ge akt på varje tecken som kan tyda på förekomst av SVD-virus.

Från svin som slaktas enligt dessa bestämmelser skall ett statistiskt representativt urval av blodprov samlas in. Vid positivt resultat som leder till att vesikulär svinsjuka bekräftas, skall åtgärderna enligt 9.3 tillämpas.

▼B

ii) I undantagsfall för transport direkt till andra lokaliteter inom kontrollområdet, under förutsättning att

— alla svinen i anläggningen har inspekterats,

— en klinisk undersökning av de svin som skall förflyttas har gett negativt resultat,

— varje svin har märkts genom öronmärkning eller identifieras med annan vedertagen metod.

▼M5

g) Kött från de svin som avses i led f i

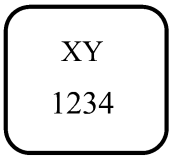
i) får inte införas i handeln inom eller utanför gemenskapen och skall bära det kontrollmärke för färskt kött som föreskrivs i bilaga II till rådets direktiv 2002/99/EG ([1]),

ii) skall produceras, styckas, transporteras och lagras åtskilt från kött som är avsett för handel inom och utanför gemenskapen, och skall användas på ett sådant sätt att det inte hamnar i köttprodukter som är avsedda för handel inom och utanför gemenskapen, såvida det inte har behandlats i enlighet med bilaga III till direktiv 2002/99/EG.

h) i) Genom undantag från led g får medlemsstaterna när det gäller kött från de svin som avses i led f i besluta att använda en annan identifieringsmärkning än den särskilda identifieringsmärkning som fastställs i bilaga II till direktiv 2002/99/EG, under förutsättning att det klart går att särskilja från annan identifieringsmärkning som skall tillämpas på svinkött i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 853/2004 ([2]) eller kommissionens förordning (EG) nr 2076/2005 ([3]).

Medlemsstater som beslutar att använda det alternativa identifieringsmärket skall meddela kommissionen detta inom ramen för ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

ii) Vid tillämpning av undantagsbestämmelsen i led i skall identifieringsmärket vara läsbart och outplånligt, och skrivtecknen lätta att avläsa samt synas tydligt. Identifieringsmärket skall ha följande form och innehålla följande angivelser:

XY avser den relevanta landskoden enligt avsnitt I del B punkt 6 i bilaga II till förordning (EG) nr 853/2004.

1234 avser anläggningens godkännandenummer enligt avsnitt I del B punkt 7 i bilaga II till förordning (EG) nr 853/2004.

▼B

3. Åtgärderna inom skyddszonen skall fortsättningsvis tillämpas minst enligt följande:

a) Tills alla åtgärderna enligt artikel 16 i detta direktiv har genomförts.

b) Tills alla anläggningarna inom zonen har

i) fått alla svinen kliniskt undersökta utan att det har kommit fram några tecken som tyder på förekomsten av vesikulär svinsjuka, och

ii) fått ett statistiskt uttaget antal prov av svinen serologiskt undersökta utan att antikroppar mot vesikulär svinsjuka kunnat påvisas. Programmet för serologisk undersökning skall beakta hur överföringen av vesikulär svinsjuka sker och på vilket sätt svinen hålls. Innan programmet träder i kraft skall det fastställas enligt förfarandet i artikel 25 i detta direktiv.

([1]) EGT L 18, 23.1.2003, s. 11.
([2]) EUT L 139, 30.4.2004, s. 55. Rättad i EUT L 226, 25.6.2004, s. 22.
([3]) EUT L 338, 22.12.2005, s. 83.

▼B

Undersökningen och provtagningen enligt i och ii får inte äga rum förrän 28 dagar har förflutit efter det att den preliminära rengöringen och desinficeringen av den smittade anläggningen slutförts.

4. Efter utgången av tidsperioden enligt punkt 3 skall reglerna för övervakningszonen också gälla för skyddszonen.

▼M5

5. Om de förbud som avses i punkt 2 f förblir i kraft i mer än 30 dagar på grund av ytterligare sjukdomsfall och om det som ett resultat av detta uppstår problem med djurhållningen, får den behöriga myndigheten efter en ansökan av ägaren där skälen till ansökan förklaras och under förutsättning att den officiella veterinären har styrkt uppgifterna, tillåta att djuren avlägsnas från en anläggning inom skyddszonen. Punkt 2 f och 2 h skall tillämpas på motsvarande sätt.

▼B

8. **Övervakningszonen**

1. Övervakningszonen skall ha den storlek som fastställs i artikel 10.

2. Vid förekomst av vesikulär svinsjuka skall åtgärderna enligt artikel 12 ersättas av följande:

a) Alla anläggningar där det finns djur av mottagliga arter skall identifieras.

b) Utöver transport direkt till ett slakteri skall förflyttningar av svin från en anläggning inom övervakningszonen tillåtas under förutsättning att inga svin har anlänt till denna under de senaste 21 dagarna. Ägaren eller den person som har ansvaret för djuren skall föra ett register över alla förflyttningar av svin.

c) Förflyttning av svin från övervakningszonen får godkännas av den behöriga myndigheten under följande förutsättningar:

— En inspektion av alla svinen i anläggningen har utförts högst 48 timmar före förflyttningen.

— En klinisk undersökning av de svin som skall förflyttas har utförts med negativt resultat högst 48 timmar före förflyttningen.

— En serologisk undersökning av ett statistiskt uttaget antal prov från de svin som skall förflyttas har utförts utan att antikroppar mot vesikulär svinsjuka har kunnat påvisas under 14 dagar före förflyttningen. I fråga om slaktsvin får den serologiska undersökningen dock utföras på basis av blodprov som tagits vid det mottagande slakteri som den behöriga myndigheten har utsett inom sitt territorium. Om positiva resultat skulle bekräfta förekomsten av vesikulär svinsjuka skall åtgärderna i punkt 9.3 tillämpas.

— Svinen har märkts med individuellt öronmärke eller med någon annan vedertagen metod för identifiering.

— Lastbilar, andra fordon och utrustning som används för transport av svin skall rengöras och desinficeras efter varje transport.

d) Lastbilar, andra fordon och utrustning som används för transport av svin eller andra husdjur eller material som kan vara smittbärande och som har använts inom övervakningszonen får inte lämna denna utan att ha rengjorts och desinficerats i enlighet med de förfaranden som har fastställts av den behöriga myndigheten.

3. a) Övervakningszonens storlek får ändras i enlighet med bestämmelserna i artikel 10.3.

b) Åtgärderna i övervakningszonen skall tillämpas minst tills

i) alla åtgärderna enligt artikel 16 har vidtagits,

ii) alla åtgärder som krävs i skyddszonen har vidtagits.

9. **Allmänna gemensamma åtgärder**

Vid vesikulär svinsjuka skall följande ytterligare åtgärder vidtas:

1. Om förekomsten av vesikulär svinsjuka har blivit officiellt bekräftad, skall medlemsstaterna utöver åtgärderna enligt artikel 4.2 och 5 i detta direktiv se till, att kött från svin som slaktats under tiden sedan sjuk-

▼B

domen troligen införts i anläggningen och innan de officiella åtgärderna började tillämpas så långt möjligt spåras och destrueras under officiell övervakning på ett sådant sätt att man undviker risken för att SVD-viruset skall spridas.

2. Om den officiella veterinären har anledning att misstänka att svin i någon anläggning kan ha blivit smittbärare som en följd av förflyttning av personer, djur eller fordon eller på något annat sätt, skall restriktionerna mot förflyttning av svinen enligt artikel 9 i detta direktiv fortsätta minst tills anläggningen har genomgått

   a) en klinisk undersökning av svinen med negativt resultat,

   b) en serologisk undersökning har utförts av ett statistiskt uttaget antal prov av svinen utan att antikroppar mot vesikulär svinsjuka har kunnat påvisas enligt 7.3 b ii.

   Undersökningen enligt a och b får inte äga rum förrän 28 dagar har förflutit efter det att lokaliteterna kan ha blivit förorenade genom förflyttning av personer, djur eller fordon eller på annat sätt.

3. Skulle förekomsten av vesikulär svinsjuka bekräftas i ett slakteri, skall den behöriga myndigheten se till att

   a) alla svin i slakteriet slaktas utan dröjsmål,

   b) kroppar och slaktbiprodukter från smittade eller smittbärande svin destrueras under officiell övervakning på ett sådant sätt att man undviker risken för att SVD-viruset skall spridas,

   c) rengöring och desinficering av byggnader och utrustning, inklusive fordon, sker under överinseende av den officiella veterinären i enlighet med den behöriga myndighetens anvisningar,

   d) en epidemiologisk undersökning utförs i enlighet med artikel 8 i direktivet,

   e) inga svin införs för slakt förrän tidigast 24 timmar efter det att rengöringen och desinficeringen enligt c har slutförts.

10. **Rengöring och desinficering av smittade anläggningar**

Utöver åtgärderna i artikel 16 i detta direktiv skall följande åtgärder vidtas:

1. *Förfarande för preliminär rengöring och desinficering*

a) Så snart svinkropparna har avlägsnats för kvittblivning skall de delar av lokaliteterna där svinen varit inhysta och alla andra delar av lokaliteterna som har förorenats under slakten sprutas med desinficeringsmedel som är godkänt för användning enligt artikel 16, i en koncentration som är anpassad till vesikulär svinsjuka. Det använda desinficeringsmedlet skall lämnas kvar på ytorna i minst 24 timmar.

b) Alla vävnader och allt blod som kan ha spillts under slakten skall samlas upp omsorgsfullt för att förstöras tillsammans med kropparna (slakten skall alltid utföras på en absolut ogenomtränglig yta).

2. *Förfarande för ytterligare rengöring och desinficering*

a) Allt gödsel, strö, smittbärande foder etc. skall avlägsnas från byggnaderna, komposteras och sprutas med godkänt desinficeringsmedel. Slam skall behandlas på ett sådant sätt att viruset dödas.

b) Alla bärbara tillbehör skall avlägsnas från lokaliteterna och rengöras och desinficeras separat.

c) Fett och annan smuts skall avlägsnas från alla ytor genom indränkning med avfettningsmedel och därefter tvättning med vatten under tryck.

d) Därefter skall alla ytorna sprutas på nytt med desinficeringsmedel.

e) Tillslutbara utrymmen skall desinficeras genom rökning.

f) Skadade golv, väggar etc. skall åtgärdas omedelbart efter den officiella veterinärens inspektion.

g) Slutförda reparationer skall inspekteras för att säkerställa att de har utförts på ett riktigt sätt.

h) Alla delar av lokaliteterna som är helt fria från brännbart material kan värmebehandlas med hjälp av en låga.

▼B

i) Alla ytor skall sprutas med ett alkaliskt desinficeringsmedel med ett pH-värde som är högre än 12,5 eller med annat godkänt desinficeringsmedel. Desinficeringsmedlet skall tvättas bort efter 48 timmar.

3. *Förfarande för slutlig rengöring och desinficering*

Behandling med låga eller alkaliskt desinficeringsmedel (punkt 2 h eller i) skall upprepas efter 14 dagar.

11. **Återinsättning av svin i smittade anläggningar**

Utöver de åtgärder som fastställs i artikel 5.4 i detta direktiv skall följande åtgärder vidtas:

1. Återinsättning av svin får inte inledas förrän fyra veckor efter det att den första fullständiga desinficeringen slutförts, dvs. steg 3 i rengörings- och desinficeringsförfarandet.

2. Återinsättning av svin skall ske med beaktande av den typ av verksamhet som bedrivs på anläggningen och skall ske i enlighet med något av följande förfaranden:

a) Vid anläggningar med utegående svin skall återinsättningen börja med ett begränsat antal kontrollsvin som har kontrollerats och hos vilka inga antikroppar mot vesikulär svinsjuka har kunnat påvisas. Kontrollsvinen skall enligt den behöriga myndighetens krav placeras ut över hela den smittade anläggningen och undersökas kliniskt 28 dagar efter det att de placerats i anläggningen och prover skall då tas för serologiska tester.

Om inget av svinen visar kliniska symtom på vesikulär svinsjuka och inte heller har utvecklat antikroppar mot sjukdomen, får återinsättning av svin ske i full omfattning.

b) För alla andra former av uppfödning skall återinsättning av svin ske antingen i enlighet med åtgärderna i punkt a eller genom fullständig återinsättning under förutsättning att

— alla svinen anländer inom en tid av åtta dagar och kommer från anläggningar i områden där inga restriktioner gäller som en följd av vesikulär svinsjuka och att de är seronegativa,

— inget svin får lämna anläggningen inom en tid av 60 dagar efter sista svinets ankomst,

— den återinsatta besättningen genomgår en klinisk och serologisk undersökning i enlighet med den behöriga myndighetens krav. Undersökningen får utföras tidigast 28 dagar efter de sista svinens ankomst.

12. Före den 1 oktober 1997 skall kommissionen för rådet lägga fram en rapport som grundas på ett yttrande av Vetenskapliga veterinärmedicinska kommittén om framsteg i forskning och diagnostiska förfaranden såväl som den tekniska och vetenskapliga utvecklingen i fråga om vesikulär svinsjuka tillsammans med lämpliga förslag mot bakgrund av slutsatserna i rapporten. Rådet skall fatta beslut om sådana förslag med kvalificerad majoritet senast sex månader efter det att de lagts fram.

▼B

BILAGA 3

GEMENSKAPENS REFERENSLABORATORIER FÖR IFRÅGAVARANDE SJUKDOMAR

Gemenskapens referenslaboratorier för de ifrågavarande sjukdomarna skall ha följande funktioner och uppgifter:

1. Att i samråd med kommissionen samordna de metoder som medlemsstaterna använder för att ställa diagnos på ifrågavarande sjukdomar, särskilt genom att

   a) typa, förvara och tillhandahålla virusstammar för ifrågavarande sjukdomar för serologiska tester och beredning av antiserum,

   b) förse de nationella referenslaboratorierna med standardserum och andra referensreagenser för standardisering av de tester och reagenser som används i varje medlemsstat,

   c) bygga upp och vidmakthålla en uppsättning virusstammar och isolat av ifrågavarande sjukdomar,

   d) organisera regelbundet återkommande jämförande tester av diagnostiska förfaranden inom gemenskapen,

   e) samla in och jämföra data och information om använda diagnosmetoder och resultat av tester som har utförts inom gemenskapen,

   f) karakterisera virusisolat av ifrågavarande sjukdomar med hjälp av de modernaste metoder som står till förfogande för att vinna ökad insikt i sjukdomens epizootiologi,

   g) följa utvecklingen i hela världen vad avser övervakning, epizootiologi och förebyggande åtgärder i samband med ifrågavarande sjukdomar,

   h) upprätthålla expertis på ifrågavarande sjukdomsvirus och andra relevanta virus för att möjliggöra en snabb differentialdiagnos,

   i) förvärva ingående kännedom om beredning och användning av veterinärmedicinska immunologiska produkter som används för att utrota och bekämpa ifrågavarande sjukdomar.

2. Att aktivt medverka vid diagnostisering vid utbrott av ifrågavarande sjukdomar i medlemsstaterna genom att ta emot virusisolat för att bekräfta diagnosen, karaktärisera viruset och utföra epizootiologiska undersökningar.

3. Att underlätta utbildning eller omskolning av experter på laboratoriediagnostisering i syfte att harmonisera diagnostekniker inom hela gemenskapen.

▼B

BILAGA 4

MINIMIKRITERIER FÖR BEREDSKAPSPLANER

Beredskapsplaner skall uppfylla minst följande kriterier:

1. En nationell ledningscentral skall upprättas för att samordna alla bekämpningsåtgärder i den berörda medlemsstaten.

2. En lista skall göras upp över sådana lokala centraler för bekämpning av sjukdomen som har tillräckliga resurser för att samordna åtgärderna för bekämpning av sjukdomen på lokal nivå.

3. Utförliga uppgifter om de personer som medverkar i bekämpningen, deras kompetens och deras ansvarsområden.

4. Varje lokal central för bekämpning av sjukdomen skall snabbt kunna kontakta personer/organisationer som direkt eller indirekt berörs av ett utbrott.

5. Utrustning och materiel skall finnas tillgänglig så att sjukdomen kan bekämpas effektivt.

6. Utförliga instruktioner skall finnas om vilka åtgärder som skall vidtas, bland annat om hur kropparna skall bortskaffas, vid misstanke om eller bekräftelse av smitta eller smittbärande.

7. Utbildningsprogram för att vidmakthålla och utveckla kunskaper i fältarbete och administrativa uppgifter skall utformas.

8. Diagnostiska laboratorier skall ha resurser för obduktion, behövlig kapacitet för serologi, histologi etc. samt upprätthålla kompetens för snabb diagnostisering. I detta syfte bör förberedelser göras för snabb transport av prover.

9. Uppgifter skall finnas tillgängliga om den mängd vaccin mot ifrågavarande sjukdom som man räknar med att behöva för en eventuell nödvaccination.

10. Bestämmelser skall utfärdas som säkerställer de lagliga befogenheter som krävs för att beredskapsplanernas åtgärder genomförs.